

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1160/2020
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужила АА, ББ и ВВ, све из ..., чији је пуномоћник Зоран Георгијев, адвокат из ..., против туженог „Хеба“ АД из Бујановца, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 1816/2016 од 14.02.2017. године, у седници од 03.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 1816/2016 од 14.02.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 1816/2016 од 14.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1. 326/15 од 23.02.2016. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 06.05.2016. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да у корист тужила уплати пензијске доприносе код „Дунав“ друштва за управљање добровољним пензијским фондом, у износима наведеним изреком са законском затезном каматом од 15.04.2013. године до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужилама накнади парничне трошкове у износу од 232.600 динара. Допунском пресудом под истим бројем од 17.08.2016. године тужени је обавезан да на досуђени износ парничних трошкова тужилама исплати законску затезну камату од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1. 1816/2016 од 14.02.2017. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем у делу става првог изреке у односу на уплату премија за добровољно пензијско осигурање. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда исправљена решењем у делу става првог изреке који се односи на камату, тако што је одбијен тужбени захтев тужила да им тужени на досуђене премије добровољног пензијског осигурања исплати законску затезну камату почев од 15.04.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке преиначена је одлука о парничним трошковима из првостепене и допунске пресуде, тако што је тужена обавезана да тужилама накнади парничне трошкове у износу од 208.600 динара са

законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а у преосталом делу је захтев за накнаду парничних трошкова са законском затезном каматом одбијен као неоснован.

Против другостепене пресуде у ставу првом изреке, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11... 87/18). Наиме, нижестепене пресуде донете су у складу са правним ставом изнетим кроз одлуке Врховног касационог суда донете у предметима по истом чињеничном и правном основу, па нема разлога за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 14.02.2012. године, вредност предмета спора је означена на 100.000 динара. Побијаним делом правноснажне пресуде тужени је обавезан да тужиљи АА исплати 102.000 динара, ББ и ВВ по 99.000 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према новелираној одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази ревизијски цензус од 40.000 евра у динарској противвредности, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**